

Hoofdstuk 5 Bijlagen bij de regels

Bijlage 1 van de regels : Landschappelijke inpassing in woord en beeld

Voor de landschappelijke uitwerking is de landschapsvisie sturend. In deze bijlage van de regels wordt uitgelegd welke uitgangspunten van de visie betrekking hebben op de aansluiting Roswinkel en op welke manier daar invulling aan gegeven wordt.

Een weg met twee gezichten, Veenkoloniale deel

In de landschapsvisie geldt het volgende uitgangspunt voor de Veenkoloniale deel van de weg:

- *“De Veenkoloniale N391 dient ruimtelijk ondergeschikt te zijn aan het veenkoloniale landschap.”* Dit betekent dat het open karakter van het veenkoloniale landschap gerespecteerd moet worden. Dit wordt onder andere bereikt door geen opgaande beplanting in de lengterichting van de weg en terughoudende vormgeving van de civiele kunstwerken.
- Verder geldt dat de vormgeving van de viaducten het beeld van de weg met twee gezichten moet versterken. Dit betekent dat voor de herkenbaarheid van “het Veenkoloniale gezicht” aansluitingen en kruisingen “familie van elkaar” moeten zijn. In het ontwerp wordt daarom een duidelijke vormtaal gekozen, dat zich telkens herhaalt in de vormgeving van de wegbermen en de civiele kunstwerken. Daarnaast heeft elke aansluiting een verbijzondering in specifieke ontwerpelementen.

Uitwerking Roswinkel

Voor de genoemde herkenbaarheid van het Veenkoloniale gezicht wordt voor het civiele kunstwerk en wegbermen van de aansluiting Roswinkel dezelfde vormtaal gebruikt als de andere viaducten. Dit is te zien in de kleur beton, de randafwerking en vormgeving van de dragende structuren. Daarnaast wordt het geheel terughoudend en slank vormgegeven. Dit betekent geen onnodige brede bermen en taluds die alleen met gras beplant worden.

De landschapsvisie geeft duidelijke sturing aan de verbijzondering van de aansluiting Roswinkel. “De aansluitingen vormen de koppelstukken met het achterliggende landschap met elk een eigen accent. De aansluiting Roswinkel wordt momenteel verankerd door een boscarré en vormt daardoor een duidelijk adres aan de N391. Bij de opwaardering tot ongelijkvloerse aansluiting is een slanke technische oplossing van groot belang om het boscarré herkenbaar te houden. De ruimtelijke invulling van de aansluiting dient ingetogen te zijn en de openheid binnen dit carré te respecteren”.

Roswinkel heeft een groen en droger karakter, mede door de ligging op een zandrug en is van oudsher een strook randveenontginning binnen het uitgestrekte Veenkoloniaal Landschap. In het oorspronkelijke wegontwerp is daarom het uiteinde van deze ontginning gemarkeerd met een U-vormige carré. In het nieuwe wegontwerp wordt dit carré behouden en versterkt. Om het contrast te versterken is er geen opgaande beplanting binnen het carré, alleen grasland/weiland. Hier wordt extra invulling aan gegeven door een aantal bomen langs de Roswinkelerstraat te kappen. Daarnaast wordt de carréstructuur versterkt door aanplant van gelijksoortige bomen in de wegbermen.

De reeds aanwezige natuurbouwstrook langs de N391 blijft behouden en wordt gerespecteerd. Dit betekent dat deze strook, net als nu het geval is, wordt onderbroken door het carré. Het viaduct wordt sober vormgegeven door een beperkt gebruik van beton. De draagstructuren (kolommen) zijn verstilde opengewerkte bomen en volgen de lengterichting van het carré.

De uitwerking van de landschappelijke inpassing in relatie tot de landschapsvisie heeft geleid tot onderstaande visualisatie.

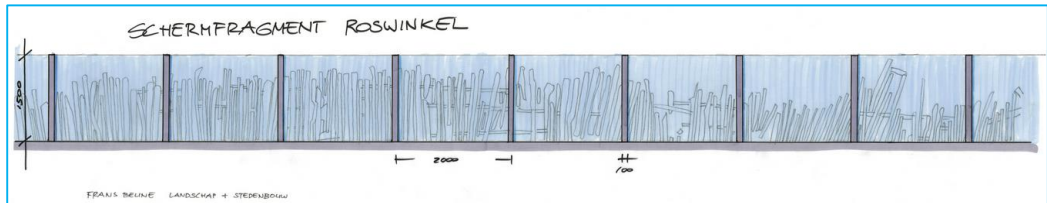
Landschapsplan N391 Roswinkel

Als gevolg van de verkeerstoename is er extra geluidshinder op de aanwezige woningen. Om dit te beperken is er een geluidwal aan de zuidzijde van hoofdrijbaan geprojecteerd. Deze is sober vormgegeven door van aarden wallen gebruikt te maken, die in hoogte beperkt zijn en alleen met gras beplant. Ruim voor het viaduct gaat de geluidswal over in een transparant geluidsscherm.

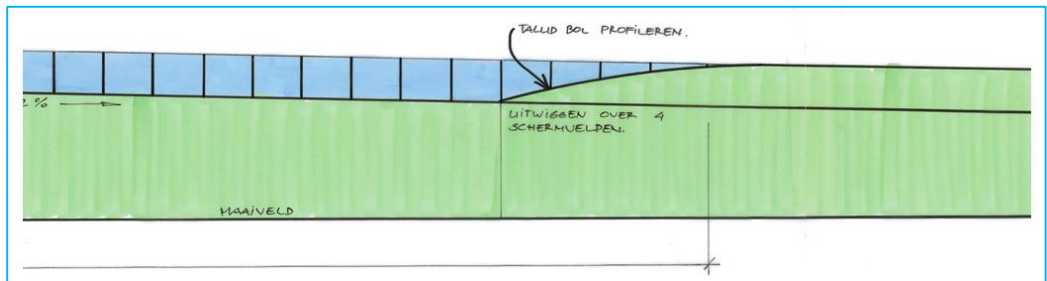
Een verdere versterking van het gezicht van de Veenkoloniën is het gebruik van kunstzinnige vormgeving op de transparante geluidschermen van Roswinkel en (hoogst waarschijnlijk) Emmerschans. De geluidschermen zijn een verwijzing naar het veenkoloniale landschap, specifiek de oeroude veenwegen die ooit in het gebied de infrastructuur vormden. Ze vertellen als het ware het verhaal van de oeroude infrastructuur op een modern vormgegeven civiele kunstwerk. Door deze elementen te herhalen wordt het familie idee versterkt, maar de verbijzondering vindt plaats door telkens een andere veenweg uit te beelden. In het geval van Roswinkel is gebruik gemaakt van de archeologische veldtekeningen van de knuppelpad van Nieuw-Dordrecht. Samen met de inwoners van Roswinkel wordt een manier bedacht om "het verhaal van de knuppelpad" te vertellen waardoor dit ook een levend aspect verkrijgt.

Vormgeving geluidscherm met daarin "Veenweg van Nieuw Dordrecht"

Vormgeving geluidscherm met daarin "Veenweg van Nieuw Dordrecht"

Geluidscherm met overgang naar grondwal